

הלכות פסולי המקדשין

פרק חמשה עשר

מחשבת שינוי השם

ד חטאת ששחטה לשם זבח אחר, כגון ששחטה לשם עולה, או לשם אשם, או לשם שלמים - פסולה, כמו שבארנו (פ"ג, א). אבל אם שחטה לשם חלין - הרי זו כשרה, ולא עלת לבצלים; ה מפי השמועה למדו שהקדשים מחליין קדשים ואין החלין מחליין קדשים.

חטאת
ששחטה
לשם חולין

הלכות בלים

פרק ארבעה עשר

המצילין באויר כלי חרס

ז כלי חרס שחלקו במחצה משפתו עד קרקעיתו, ונכנסה טמאה באויר אחד משני החלקים - נטמא הכלי פלו, לפי שאין דרוך בגי אדם לחלק כלי חרס כדרוך שחולקין האהלים. לפיכך, תגור שחצצו בנסרים או ביריעות ונמצא השרץ במקום אחד - הכל טמא.

כלי המציל
מטומאה
בתוך כלי חרס

ח כלי שהיתה טמאה בתוכו, והכניס הכלי לאויר כלי חרס, ושפת הכלי הטמא חוץ לכלי חרס - אף על פי שהטמאה מכוננת בתוך כלי חרס, הרי זה טהור, שנאמר: "אשר יפל מהם אל תוכו" (ויקרא י"ג, ט), לא לתוף תוכו.

ט וכן אם היה כלי חרס טמא, והכניס לאוירו כלי אחר שיש בו אכלין ומשקין, ושפת הכלי האחר חוץ לכלי חרס - אף על פי שהאכלין והמשקין מכניין בתוך כלי חרס הטמא, הרי אלו טהורין, שנאמר: "כל אשר בתוכו טמא" (שם), לא שבתוף תוכו.

כיצד? פגרת או קפה או קדרה או חמת וכיוצא בהן שהיה השרץ בתוכה, ושלשל הקפה לאויר החבית או לאויר התנור - אף על פי שהשרץ מכנין בתוף אויר החבית, הואיל ושפת הקפה או החמת למעלה משפת החבית או התנור, הרי אלו טהורין. ואם היה בתוף החמת או בתוף הקדרה וכיוצא בהן אכלין או משקין, ושלשל אותן לאויר התנור או החבית הטמאין - הרי הם טהורין.

